

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010178
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2518010178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý

O. G., narodený XX.XX.XXXX E. G., trvalé bydlisko
väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

G. XX/XX, E. T., t. č. vo výkone

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa XX.XX.XXXX v čase od 17:20 hodiny do 17:58 hodiny v obci E. T. vo dvore rodinného domu s popisným číslom XX/XX po predchádzajúcom dohovárani od sestry R. P., aby sa správal slušne, tejto začal pod vplyvom alkoholických nápojov vulgárne nadávať, pričom ju otvorenou dlaňou udrel do oblasti jej tváre, následne ju chcel opätovne udrieť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko k nemu pristúpili jeho bratia I. G. a S. G., ktorí ho na dvore spacifikovali, počas čoho sa obvinený O. G. svojim bratom I. G. a S. G.O.M. vyhrážal, že im ukáže, že zoberie nôž a s tým ich následne všetkých pozarezáva a zabije, pričom bratovi I. G. povedal, že rana, ktorú mu spravil minulý rok je malá, že ešte môže byť rád, načo R. P. z dôvodu strachu z konania svojho brata O. G. zavolala prostredníctvom tiesňovej linky 112 políciu, po čom jej následne obvinený povedal, že je "hnusná, vyjebaná piča", a keď sa vráti a pustia ho, tak ju zabije, v dôsledku čoho u svojich súrodencoch R. P., I. G. a S. G. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie,
t e d a

- skupine obyvateľov sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 359 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.
Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra G. podala na tunajší súd X. I. XXXX obžalobu sp. zn. G. XXX/XX/XXXX (ďalej len obžaloba) na O. G. (ďalej len obžalovaný) pre skutok opísaný v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 27. augusta 2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda dopytoval obžalovaného, pričom tento na všetky položené otázky odpovedal súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Na podklade vyššie uvedeného súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásil uznesenie, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného. Zároveň súd rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

K dokazovaniu

S poukazom na súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení, v rámci ktorého vypočul obžalovaného, oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise a tiež vo veci vypracovaný znalecký posudok. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané. Z výsluchu obžalovaného k jeho osobným a majetkovým pomerom a k motívu činu vyplynulo, že od ukončenia školy bol zamestnaný, naposledy pracoval ako opatrovateľ, staral sa o mamu. Pred tým pracoval na živnosť v stavebníctve asi 7 rokov. Čo sa týka majetkov, vlastní nehnuteľnosti resp. podiely na nich, ktoré zdedil po otcovi. V minulosti bol súdne trestaný za vyhrážanie, dostal 8 mesiacov nepodmienečne, pevný výstup mal v roku 2017. Priestupkovo bol raz postihnutý, dostal pokutu, pobili sa. So závislosťou nemá problém, v minulosti užíval marihuanu. Má súdom nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, vykonával ho v G. u MUDr. M., nastúpil ho po prepustení z výkonu trestu. Lieky mu lekárka nepredpisovala, mal tam chodiť rok a pol, bol tam 6 krát a zase sa ocitol vo väzbe. V minulosti sa liečil aj dobrovoľne zo závislosti na marihuane, to liečenie bolo úspešné. S alkoholom problém nemá. Čo sa týka motívu obžalovaný uviedol, že sa k tomu bližšie vyjadrovať nechce. V záverečnej reči uviedol, že mu je ľúto čo sa stalo a bude sa snažiť polepšiť. Už by sa to viac krát opakovať nemalo.

Z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dva krát súdne trestaný.

Rozsudkom Okresného súdu G. z XX.X.XXXX, sp. zn. XT/XX/XXXX, právoplatným 28.4.2012, bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba na tri roky, do 28.4.2015. Trest mu bol odpustený amnestiou prezidenta republiky 2.1.2013 a v súčasnosti sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu G. z X.X.XXXX, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, právoplatným 27.4.2017, bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil trest prepadnutia vecí a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal 13.5.2017. Je potrebné doplniť, že v danej veci vyhrážky smerovali voči bratom obžalovaného I. a S. G..

Z výzvy na nastúpenie ambulantného ochranného liečenia z 1.8.2017, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, vyplynulo, že obžalovanému bolo vyššie spomínané ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou nariadené u psychiatricky MUDr. L. M. E. G. s termínom nástupu 11.9.2017. Zo správy psychiatricky z 11.9.2017 vyplynulo, že sa obžalovaný do jej ambulancie dostavil a začal s liečbou a z ďalšej správy psychiatricky zo 7.11.2017 vyplynulo, že v liečbe riadne pokračuje a abstínuje.

Z lustrácie v systéme AVÍZO vyplynulo, že sa proti obžalovanému iné trestné stíhanie aktuálne nevedie. Zo správy Obecného úradu E. T. vyplýva, že obžalovaný žije na adrese trvalého pobytu, je slobodný. Komisiou verejného poriadku nebol prejednávaný, bližšie informácie im nie sú známe.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ priestupkovo postihnutý jedenkrát, konkrétne 28.4.2014 bolo Okresným úradom G. ukončené priestupkové konanie č. P/2013/01533, v ktorom bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb.

o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým spôsobom, že 1.2.2013 mal pod vplyvom alkoholu verbálne napádať S. G. a R. P., pričom sa im vyhrážal ublížením na zdraví a vulgárne im nadával. Za uvedený skutok mu v rozkaznom konaní bola uložená pokuta 20 Eur.

Z hodnotiacej správy z výkonu väzby vyplynulo, že obžalovaný je v tejto trestnej veci vo väzbe od 10.04.2018 a je umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si udržiava poriadok na požadovanej úrovni. Doposiaľ mu nebol uložený žiadny disciplinárny trest a taktiež nebol disciplinárne odmenený. Sociálny kontakt s príbuznými udržiava sporadicky prostredníctvom korešpondencie. Nárokovú návštevu doposiaľ vykonanú nemal, nakoľko o jej zrealizovanie nepožiadala. O možnosť využitia telefónneho zariadenia neprejavil záujem. Možnosť práce ručné šitie obuvi nevyužil.

Zo správy Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy u nich evidovaný ako občan poberajúci peňažný príspevok za opatrovanie od 01.01.2018. Predtým bol evidovaný ako zamestnanec v spoločnosti Y., s.r.o. od 05.05.2016 do 16.08.2016. Ešte predtým bol evidovaný ako zamestnanec - dohodár u zamestnávateľa O. Y. od 01.08.2012 do 31.10.2012.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny G. vyplynulo, že obžalovaný nie je a nikdy nebol vedený ako uchádzač o zamestnanie. Čo sa týka dávok, od augusta 2017 do apríla 2018 poberal peňažný príspevok na opatrovanie v sume 249,35 Eur, za apríl dostal na účet len pomernú časť.

Zo záverov znaleckého posudku číslo 25/2018 vypracovaného 30. mája 2018 znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. C. G., ktorý posudok súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán prečítal, vyplynulo, že v čase znaleckého vyšetrenia bol obžalovaný bez zistenej duševnej poruchy, že aktuálne abstínuje od psychoaktívnych látok - kanabinoïdov a alkoholu v chránenom prostredí UVV. V čase činu znalkyňa u neho diagnostikovala duševnú poruchu - poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním/užitím alkoholu - škodlivé užívanie. Obžalovaný bol v čase skutku v stave jednoduchej alkoholovej opitosti, no obžalovaný už mal z minulosti skúsenosti s požívaním alkoholu aj s jeho vplyvom na svoje konanie. Alkohol u neho uvoľňuje prirodzené brzdiace mechanizmy (dezinhibujúci účinok alkoholu). Jeho konanie teda bolo ovplyvnené jednoduchou alkoholovou opitnosťou, pričom z forenzného hľadiska znalkyňa hodnotí jeho rozpoznávacíe schopnosti ako zachovalé a ovládacie schopnosti ako ľahko znížené jednoduchou alkoholovou opitnosťou, ktorú si privodil sám. V súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný užíval marihuanu, pričom nie je možné verifikovať množstvo, keďže dispozícii sú len jeho subjektívne údaje, ktoré nemusia byť spoľahlivé. Zo zdravotných údajov psychiatrického chorobopisu vyplýva, že sa od 11.9.2017 podrobuje ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou a psychiater konštatuje vo svojich nálezochoch abstinenciu od marihuany. Užitie marihuany spôsobuje vo všeobecnosti najskôr pocit uvoľnenia, mierne zvýšenie aktivity, neskôr nastupuje útlm a ospalosť, môžu sa objaviť halucinácie, podozrievavosť, pri dlhodobom užívaní je popisovaná apatia, strata motivácie, redukcia záujmov, poruchy pamäti. Aktuálne u obvineného nie sú prítomné príznaky pre stanovenie diagnózy závislosti od alkoholu. V jeho prípade ide o škodlivé užívanie alkoholu. Škodlivé užívanie (abúzus, zneužívanie) alkoholu môžeme charakterizovať ako opakované maladaptívne užívanie alkoholu s negatívnymi dopadmi na telesné či psychické zdravie jedinca, s interpersonálnymi a právnymi problémami narúšajúcimi plnenie povinností jedinca. Znalkyňa u obžalovaného ďalej diagnostikovala poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním/užitím kanabinoïdov, syndróm závislosti. Závislosť od iných psychoaktívnych látok ani hazarde nediagnostikovala. Stupeň závislosti sa podľa aktuálne platnej klasifikácie chorôb neudáva, postačuje diagnostika či sa syndróm závislosti u jedinca rozvinul, alebo nie. Z údajov, ktoré mala znalkyňa k dispozícii sú agresívne prejavy u obžalovaného popisované v súvislosti s užívaním psychoaktívnych látok - THC a alkoholu. Z psychiatrického hľadiska aktuálne nie je jeho pobyt na slobode nebezpečný. Nakoľko v minulosti sa opakovane u neho prejavila exogénne podmienená toxická psychotická porucha pri užívaní kanabinoïdu (marihuany), nedá sa vylúčiť riziko relapsu (stav, ktorým sa označuje objavenie sa alebo zhoršenie príznakov choroby), kedy by mohlo byť jeho správanie pod vplyvom príznakov tejto choroby paticky (chorobne) motivované a mohol by byť nebezpečný pre spoločnosť. Toto sa dá zabezpečiť iba abstinenciou od kanabinoïdov. Znalkyňa mu nenavrhuje uložiť ochranné liečenie, lebo obžalovaný má aktuálne nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré znalkyňa považuje dostatočné.

K právnej kvalifikácii skutku

Podľa § 359 odsek 1 Trestného zákona, kto sa skupine obyvateľov vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, alebo spôsobením škody veľkého rozsahu, alebo kto použije násilie proti skupine obyvateľov, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 129 odsek 1 Trestného zákona, skupinou osôb sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Objektom tohto trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a právo ľudí, aby neboli vystavení závažným vyhrážkam ani násiliu. Objektívna stránka spočíva v dvoch alternatívach, prvá alinea pokrýva vyhrážanie sa skupine obyvateľov smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, alebo spôsobením škody veľkého rozsahu a druhá alinea pokrýva použitie násillia proti skupine obyvateľov. Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka.

Vyhrážka predstavuje vyjadrenie, že páchatel' spôsobí poškodenému nejakú ujmu. V prípade tohto trestného činu musí byť vyhrážka adresovaná skupine obyvateľov (teda aspoň trom) a musí sa hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, alebo spôsobením škody veľkého rozsahu. Vyhrážka pochopiteľne, nemusí zahŕňať všetky zákonné znaky týchto pojmov, stačí, ak je z vyhrážky jasné, že sa páchatel' vyhráza práve takými následkami alebo skutkami, z ktorých by mohli také následky vyplývať resp. ktoré môžu zodpovedať vyššie uvedeným pojmom (cit. Burda, E., Čentěš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. Diel. 1. Vydanie. Praha: C.H.Beck, 2011, 1186 strana a nasl.).

Obžaloba správne právne kvalifikovala konanie obžalovaného ako prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 odsek 1 Trestného zákona, lebo obžalovaný sa súčasne trom prítomným osobám vyhráza smrťou a ťažkou ujmom na zdraví.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd jeho konanie ako konanie v priamom úmysle, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel', lebo jeho rozpoznávacie schopnosti podľa záverov znaleckého posudku boli zachované a hoci ovládacie schopnosti boli ľahko znížené jednoduchou alkoholovou opitostou, ide o okolnosť bezvýznamnú z hľadiska posudzovania jeho príčetnosti, lebo opitosť si privodil sám napriek tomu, že už mal predchádzajúcu skúsenosť s alkoholom.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania činu a jeho následku, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a síce, že sa k spáchaniu činu priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Naopak prirážovalo mu, že už bol súdom odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona). Pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností tak bol vyrovnaný (§ 38 odsek 2 Trestného zákona), preto sa súd mohol pohybovať v celom rozpätí zákonnej trestnej sadzby.

Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je namieste obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko alternatívne spôsoby trestania by zjavne neviedli k dosiahnutiu účelu trestu. V tomto smere súd poukazuje na osobnosť obžalovaného, okolnosti prípadu a fakt, že sa súdeného skutku dopustil napriek tomu, že 13.5.2017 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody de facto za rovnakú trestnú činnosť (ide o tzv. špeciálnu recidívu).

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody v rámci zákonného rozpätia (až do 24 mesiacov) mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, teda v tretine zákonného

rozpätia. Uloženie kratšieho trestu by podľa názoru súdu na nápravu a prevýchovu obžalovaného nebolo dostatočné, keďže nedávno vykonaný osemmesačný nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti zjavne neodradil. Niet preto dôvodu sa domnievať, že kratší trest by splnil svoj účel predovšetkým z hľadiska individuálnej prevencie.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Vedený vyššie rozpísanými úvahami považoval takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody súd za dostatočný na nápravu obžalovaného, ako aj na ochranu spoločnosti. Zároveň podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a je tak dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K neuloženiu ochranného opatrenia

Trestný zákon v § 31 odsek 3 charakterizuje ochranné opatrenie ako ujmu na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými. Ochranné opatrenie je teda možné uložiť samostatne ako jediný prostriedok na dosiahnutie účelu trestného zákona alebo popri treste ako doplnkový prostriedok na dosiahnutie účelu trestného zákona spolu s uloženým trestom. Ochranné opatrenia na rozdiel od trestov nepredstavujú spoločenské odsúdenie páchatel'a resp. sú zamerané na ochranu spoločnosti a resocializáciu páchatel'a, a teda majú skôr špeciálno-preventívny účinok, pričom spôsobujú ujmu len na osobnej slobode alebo na majetkových právach. Intenzita ochranného opatrenia nie je stanovená mierou závažnosti činu, ale nevyhnutnosťou zmenšenia závažnosti sociálnych dôsledkov a dôvodov problémového správania sa jedinca. Jedným z najvýznamnejších ochranných opatrení je ochranné liečenie, ktoré môže súd páchatel'ovi uložiť aj vtedy, ak spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním (§ 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona). Hoci zo záverov znaleckého posudku znalkyne MUDr. C. G., o správnosti ktorého súd nemal žiadne pochybnosti, vyplynula závislosť obžalovaného na kanabinoïdoch, znalkyňa mu ďalšie ochranné liečenie nenavrhol'a uložiť s poukazom na to, že už jedno ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou súdom uložené má.

S týmto návrhom znalkyne sa súd stotožnil. Ochranné liečenie v každom jednom prípade trvá vždy do vtedy, kým si to vyžaduje jeho účel. Duplicitné a formálne ukladanie ochranných liečení toho istého druhu a formy nie je správne. Obdobný záver vyslovil i Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo 6. februára 2014, sp. zn. 6To 3/2014 (zdroj: www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>>), v ktorom uviedol, že je zbytočné, aby bolo obžalovanému uložené to isté ochranné liečenie dvoma rozhodnutiami.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.